fotbal

PETROLUL A CÎȘTIGAT CU ELEGANȚĂ, RAPIDUL A PIERDUT CU DEMNITATE...

...Lovitura de începere aparține gazdelor. În același minut, ca la comandă, începe să plouă. O ploaie măruntă, de toamnă, cu picături reci, care vor transforma terenul, și așa alunecos, într-un prost drum de țară, frămîntat de o herghelie de cai nărăvași...

Nu se scurg decît cîteva secunde și Mazurachis — destul de amenințător pe un gazon greu — deviază inteligent la Petreanu, acesta „evadează" pe dreapta, întoarce balonul la același Mazurachis care, singur în careu, ezită, se încurcă, intră în unghi și ratează o bună ocazie de gol... Lîngă noi, un bucureștean venit să-și încurajeze favoriții exclamă, cu larghețe: „lasă, domnule, că vom mai avea și alte ocazii...", dar nici el și nici noi nu aveam de unde să știm că această ocazie, irosită de Mazurachis în chiar primul minut al partidei, va rămîne cea mai mare dintre cîte va avea Rapidul pînă la sfîrșitul partidei...

Treptat, treptat, ploieștenii pun stăpînire pe joc, atacînd tot mai periculos. Iuhasz și Crîngașu „ară" centrul terenului, Dincuță — astăzi excelent, cel mai bun jucător de pe teren — traversează terenul în lung și-n lat, anunțîndu-se drept cel mai periculos atacant al Petrolului. În min. 11, notăm prima ocazie a gazdelor de a deschide scorul: flancat de Dan, Dincuță se strecoară în careu, în stînga porții. Răducanu iese la intercepție, lateral, Dincuță îl evită, ajunge lîngă linia de fund, și execută un șut-centrare care trece prin fața porții goale...

...Se joacă rapid, spectaculos, cu faze purtate cînd la o poartă, cînd la cealaltă. Bucureștenii își strîng rîndurile, chemîndu-l pe Dumitru să „baricadeze" spațiul dintre Dan și Lupescu, lăsîndu-i la atac, neajutorați și stingheri, numai pe Neagu și Mazurachis.

Dinspre Răducanu, centrul apărării rapidiste pare, desigur, o intrare inexpugnabilă de cetate, dar — paradoxal — exact aceasta va fi zona de teren în care liderul se va dovedi mai vulnerabil, zona pe unde se vor realiza cele două goluri!

În min. 17, pulsul tribunelor se accelerează violent: Iuhasz fuge pe dreapta, spre colțul terenului, trimite o centrare cu boltă și Mocanu reia de la 25 de metri, cu un șut-bombă. Toată lumea vede mingea în „păianjen", dar Răducanu se răsucește în aer și respinge, senzațional, un gol ca și făcut...

...Ritmul se menține. Petrolul, aflat în atac, își dirijează acțiunile cu tot mai multă luciditate. Dincuță e tot mai incisiv. Petreanu pune și el umărul în sprijinul apărării... Doar — surprinzător — Grozea lipsește...

Golul plutește în aer, și în minutul 28... coboară pe pămînt: o centrare de pe dreapta îl găsește pe Cotigă între Ștefan și Lupescu, în marginea careului mare. O încercare de stop pe piept, mingea sare în interiorul careului, Răducanu se repede la blocaj, cei trei își dispută balonul, și Cotigă întinde un picior providențial, trimițînd cu vîrful bocancului pe lîngă portarul naționalei, aflat în aer: 1—0 pentru Petrolul!

Tribunele sînt în delir, gazdele își continuă presiunea.

Cu 9 minute înainte de pauză, același Cotigă, bine găsit „printre" de Moraru, ratează o mare ocazie de a majora scorul: scăpat singur pe stînga, nici nu șutează, nici nu centrează, și mingea se scurge, cuminte, prin fața porții părăsite de Răducanu...

...Repriza secundă debutează senzațional: schimb de pase Crîngașu — Grozea, mingea ajunge la marginea careului de 16 metri la Dincuță, Dan și Lupescu au un moment de absență — acuzînd, după toate probabilitățile, un ofsaid imaginar — atacantul petrolist face cîțiva pași și, din unghi, trimite un șut plasat, la colțul lung: 2—0!

Meciul este ca și jucat... Minute în șir, Petrolul se menține în atac, combinînd spectaculos, trecînd pe lîngă noi goluri (min. 55 Cotigă, min. 60 Dincuță)... în timp ce Rapidul pare groggy...

Între aceleași coordonate, se scurge un sfert de oră. Abia în final, liderul își aduce aminte că golurile nu se pot marca decît atacînd, se apropie mai hotărît de poarta lui M. Ionescu, dar Neagu (min. 70) și Straț (min. 83) se dovedesc neinspirați.

Finalul nu mai aduce nimic nou, decît, poate, cîteva driblinguri ale lui... Răducanu, care a prins, se pare, gustul centrului terenului!

Și fluier final, într-un meci pe care Petrolul l-a cîștigat, pe merit, cu eleganță, și pe care Rapidul l-a pierdut cu demnitate...

Ovidiu IOANIȚOAIA

TEMERI SPULBERATE

(Urmare din pag. 1)

alert, aproape pînă la finalul ei, cînd numai uzura fizică, firească mai ales pe acest teren, ingrat totuși, a pus o oarecare frînă în circulația mingii și a jucătorilor înșiși. Petrolul, cel puțin, a făcut o partidă de zile mari, acționînd cu aceeași siguranță atît în apărare cît și în atac. Omul de aur al gazdelor a fost Dincuță, care a tras după el întreaga echipă. El a fost secondat de o linie de mijloc (Iuhasz — Crîngașu) de o rară elasticitate, prezentă aproape în aceeași clipă, așa cum impunea faza, în fața porții adverse, dar și înaintea careului lui Mihai Ionescu. Victoria este cu prisosință meritată și ea a oferit satisfacții suporterilor și prin maniera în care a fost obținută, prin jocul tehnic, cursiv, organizat al echipei favorite. Finalul meciului ne-a arătat un Petrolul mai... liniștit, dar era normal ca formația ploieșteană, după atîtea eforturi și reușite, să temporizeze jocul, pentru a evita orice surprize.

Rapid a jucat bine. Știm că pe susținători, aceasta îi interesează mai puțin, ei trăind prin și pentru rezultat. Dar, nu totdeauna poți cîștiga, chiar dacă nu-ți poți reproșa nimic. Iar bucureștenii au încercat, timp de un sfert de oră, în repriza a II-a, la 0—2, să mai întoarcă soarta meciului. Dar, azi, la Ploiești, Petrolul a fost mult mai bun.

Ar trebui să vorbim și despre ultima temere care ne-a fost spulberată: aceea a neregularităților, în această încleștare. Dar, și sub acest aspect, partida a ținut, parcă, să fie ceea ce se anunța: derby-ul etapei.

Duel aerian Radu Nunweiller — Crețu, cîștigat de jucătorul dinamovist
Foto: V. BAGEAC

DINAMO ÎNVINSĂ, DIN NOU, DE ADAM

DINAMO BUCUREȘTI — „U" CLUJ 1—2 (0—0)

Stadionul Dinamo; teren moale; timp ploios; spectatori aproximativ 10 000. Au marcat, în ordine: **Uifăleanu** (min. 64), **Doru Popescu** (min. 68), **Adam** (min. 77).

DINAMO BUCUREȘTI: Coman 5 — Ștefan 6, Gherghell 8, Pîrvu 5, Deleanu 6, Sălceanu 7, Both 6 (min. 66 Cheran), Pîrcălab 8, R. Nunweiller 7, Frățilă 7, Lucescu (min. 39 Doru Popescu 7 — pentru gol).

„U" CLUJ: Moldovan 8 — Crețu 7, Pexa 8, Solomon 8, Cîmpeanu 5, Anca 7, Neșu 5, Oprea 5 (min. 72 Bungău), Uifăleanu 7, Adam 8, Barbu 5 (min. 65 Munteanu).

A arbitrat N. Cursaru, ★★★★, ajutat la linie de Em. Vlaiculescu și M. Moraru (toți din Ploiești).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 8.

La tineret-rezerve: Dinamo București — „U" Cluj 0—1 (0—0).

De sus — ploaie măruntă de... toamnă, în tribune — umbrele ca la Cherbourg, pe teren — gazonul proaspăt de primăvară, se ascunsese la puțin timp după primul fluier al arbitrului, în clisa ce făcea anevoios controlul balonului

...Timpul se scurgea implacabil, tabela de marcaj încremenise la 0—0 deși — după felul în care decurseseră ostilitățile în prima repriză — echipa lui Nicușor (așa cum era lipsită de aportul titularilor Dinu, Dumitrache și Lică Nunweiller) putea foarte bine să aibă la activul ei un avans de 2—3 goluri. Ce să spui mai mult despre o perioadă de joc cu faze, în general, sterile?

Și iată minutul 63 al partidei: mereu în atac, formația gazdă declanșează o nouă acțiune ofensivă. Both îi trece balonul, lateral, lui Sălceanu, care de la aproximativ 20 de metri șutează puternic, trimițînd mingea într-una din barele verticale...

...„U" pleacă pe contraatac, lansat pe partea stîngă a terenului unde Adam se află în luptă pentru balon cu Ștefan; cîștigă clujeanul (mai inspirat, mai insistent) care trimite, apoi spre centrul careului mare unde se găsea **Uifăleanu**: un șut cu „ochii închiși", **deviat de** Coman (ieșit) în proprie poartă spre stupefacția coechipierilor săi care au timp să... privească cum **se rostogolește** balonul în plasă.

Egalarea survine după numai 4 minute! Pîrvu, „urcă" și el în atac, cu întreaga echipă, șutează puternic de la distanță, dar balonul, atins de un apărător al lui „U" iese în corner, execută Pîrcălab, pe sus, de undeva din apropierea careului mic, **Doru Popescu** se înalță deasupra buchetului de jucători bucureșteni și clujeni și plasează mingea în colțul scurt: 1—1.

Dinamo nu se mulțumește, firește, cu „nulul" de pe tabelă, încearcă să profite de deruta clujenilor.

Sărim peste fazele cenușii și ajungem, astfel, la minutul 77, cînd Moldovan (ieri destul de inspirat) scoate miraculos o minge expediată de Frățilă.

Și iarăși... contraatac șnur al lui „U" pînă ce balonul ajunge în posesia lui Pîrvu (liberoul dinamoviștilor care în acest joc nu prea avusese de lucru). Chiar ne întrebam ce notă i se cuvine, cînd iată că Pîrvu ne vine în ajutor, trimițînd balonul cu seninătate, lateral, în picioarele lui... Uifăleanu: aripa dreaptă a lui „U" îl vede bine plasat în careul de „16" pe **Adam**, îl servește cu promptitudine, și vîrful de atac al clujenilor trimite, nestingherit, cu sete în plasă: 2—1, în min. 77. Dinamo nu mai are forță să riposteze și, cu două minute înainte de finiș, abia scapă de al treilea gol. Așa s-a scurs ieri, pe stadionul din Șos. Ștefan cel Mare, istoria jocului dintre Dinamo și „U".

(În min. 35, la un atac efectuat — prin alunecare, la minge, din lateral — de către Solomon asupra lui Lucescu, dinamoviștii au reclamat penalty. Pe terenul noroios, ambii jucători au mai alunecat cîțiva metri, Solomon căzînd peste Lucescu. A fost foarte greu, în aceste condiții, să apreciezi faza cu exactitate, din care cauză, socotim noi, arbitrul Cursaru s-a orientat bine neacordînd 11 m în favoarea gazdelor).

G. NICOLAESCU

DUMITRESCU A SEMNAT VICTORIA ARĂDENILOR

U.T.A. — STEAUA 2—1 (1—0)

ARAD, 15 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadion U.T.A., teren înmuiat de ploaie, timp noros, aproximativ 12 000 spectatori. Au înscris Dumitrescu (min. 4 și 84) și Pantea (min. 85).

U.T.A.: Gornea 8 — Birău 7, Lereter 8, Pojoni 8, Broșovschi 9, Petescu 7, Axente 8, Moț 7, Domide 9, Dembrovschi 5 (min. 77 — Sima), Dumitrescu 9 +.

STEAUA: Suciu 7 — Cristache 5, Sătmăreanu 7, Hălmăgeanu 7 (din min. 63 — Ciugarin 5), Vigu 7, Negrea 6, Voinea 8, Pantea 7, Tătaru 8, Ștefănescu 5, Manea 6 (din min. 46 — Creiniceanu 6).

A arbitrat Otto Anderco (Satu Mare) ★★★★ ajutat la tușă de C. Silaghi (B. Mare) și Gh. Fărcașu (Satu Mare).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 7.

La tineret-rezerve: U.T.A. — Steaua 1—2 (1—1).

Partida de la Arad nu s-a bucurat de un decor prea agreabil. Un frig pătrunzător, o burniță monotonă de toamnă bacoviană și un teren noroios au pus cele două tabere în fața unor probleme foarte dificile. Meritul echipelor este că nu au ținut seama de ingratitudinile naturii și s-au angajat cu toate forțele în luptă, prilejuind o dispută însuflețită, plină de dîrzenie, cu momente de fotbal de cea mai bună calitate. Au avut cîștig de cauză arădenii, care au dovedit un plus de insistență în acțiunile lor, dar bucureștenii au etalat tot atîtea virtuți tehnice ca și învingătorii lor. Ei au fost însă mai puțin ajutați de șansă în fața porții arădene.

U.T.A. atacă de la început. „Erupția" se produce pe partea stîngă, unde Dumitrescu evadează mereu de sub „escorta" lui Cristache. După numai patru minute, spiridușul arădean preia un balon de la Axente și se infiltrează adînc în careul bucureștenilor. El profită de șovăiala lui Cristache, Sătmăreanu și Hălmăgeanu, își face loc spre poartă și trage imparabil peste Suciu, care-i ieșise în întîmpinare. Steliștii au plumb în picioare cîteva minute, dar Tătaru își revine primul din uluială și angajează primele acțiuni spre poarta lui Gornea. Voinea ratează în min. 14, iar Ștefănescu și Pantea îl imită mai tîrziu. Meciul se echilibrează, bucureștenii își organizează mai bine jocul, dar nu fructifică. După alte două atacuri eșuate ale lui Dumitrescu, Tătaru reușește un „event" remarcabil: el „croșetează" întreaga apărare arădeană (min. 33 și 39) și centrează impecabil. De fiecare dată, însă, Ștefănescu ratează cu seninătate de la numai cîțiva metri de poartă.

La reluare, echipele, marcate de efort, se mulțumesc o vreme cu un joc pozițional la centru, fără acțiuni decisive. Dar bara lui Dembrovschi, din min. 56, stîrnește iarăși furtună. Partida se îndîrjește din clipă în clipă tot mai mult, iar jucătorii nu-și mai controlează nervii. Moț îl lovește pe Hălmăgeanu, care este scos pe brațe din teren. Abia intrat în locul stoperului stelist, Ciugarin caută să se răzbune, secerîndu-l cu o talpă pe Domide, alt component al lotului național. Un balon servit de Sima îl găsește în min. 84 pe Dumitrescu la 16 metri de poartă, el sprintează pe lîngă Sătmăreanu, Cristache și Ciugarin și majorează avantajul echipei sale. Dar, imediat, Pantea anulează sărbătoarea tribunelor pătrunzînd ca un sfredel printre Pojoni și Petescu, un șut plasat și scorul devine 2—1, în min. 85...

George MIHALACHE

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 11, ETAPA DIN 15 MARTIE 1970.

I.	Dinamo Buc.—„U" Cluj	2
II.	Politehnica Iași—Farul	1
III.	U. T. Arad—Steaua	1
IV.	C.F.R. Cluj—Jiul	1
V.	F.C. Argeș—A.S.A. Tg. M.	1
VI.	Petrolul—Rapid	1
VII.	Bari—Fiorentina	X
VIII.	Internazionale—Lanerossi	X
IX.	Juventus—Cagliari	X
X.	Lazio—Palermo	1
XI.	Napoli—Milan	X
XII.	Sampdoria—Roma	1
XIII.	Verona—Torino	2

Fond de premii 368.930 lei.

Plata premiilor la acest concurs: În Capitală începînd de la 20 martie pînă la 29 aprilie 1970. În țară de la 24 martie pînă la 29 aprilie 1970.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . .

. . . .

Adresa: . . . .

. . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A U.R.S.S. ; MEXIC

GRUPA B . . . .

GRUPA C BRAZILIA ROMANIA

GRUPA D R.F.G. PERU

2. CE ECHIPA VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

R.F. a GERMANIEI

ECHIPA ETAPEI

ECHIPA ETAPEI

BAY

SOOS PEXA VLAD COJOCARU

IUHASZ DINCUȚĂ

CANIARO RADU COTIGĂ DUMITRESCU

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU SPORTUL

BENVENUTI un artist al ringului

12

Revanșa se amînă din cauza unui nas... inapt — Vizite de curtoazie în loc de antrenamente — Se clatină trinitatea Benvenuti-Amaduzzi-Golinelli —

A venit rîndul Harlemului — O lecție teribilă

Revanșa hotărîtă încă înainte de disputarea primei întîlniri — oricare ar fi fost învingătorul ei — a fost fixată de comun acord de către managerii celor doi pugiliști, la despărțire, pentru data de 13 iulie a aceluiași an 1967. Dar dacă cineva a fost surprins de aranjament, acesta nu putea fi decît Nino, noul campion mondial, care se alesese, după cum probabil vă amintiți, cu o rană destul de gravă la nas. „Această revanșă — a spus Nino, cînd i s-a adus la cunoștință hotărîrea — îmi displace cu atît mai mult cu cît nu pot să o susțin. Mai întîi trebuie să rezolv cu nasul meu care mi se poate rupe și la o adiere de vînt. Mi se spune că la Bologna sînt specialiști formidabili și că trebuie să suport o operație estetică. Dar am nevoie de mai mult timp. Este o chestiune care trebuie tratată cu americanii pentru că nu ne putem lipsi de acordul lor. Voi susține revanșa cu Griffith îndată ce voi putea".

Managerul său, Amaduzzi, nu s-a pronunțat în nici un fel, dar era evident că îl indispunea acest accident, în timp ce Golinelli, inegalabilul antrenor al lui Nino, dădea din cap fără a scoate o vorbă. „Vom respecta angajamentul — a adăugat Amaduzzi — dar ne vom strădui să obținem amînarea măcar pînă în septembrie. Căldura se va mai potoli, va fi și mai multă lume la New York. În plus, Nino a cucerit publicul de acolo și, în septembrie, Ted Brenner (N.A. — un factotum al lui Madison) va putea să urce prețurile".

Obiectivul indiscret l-a surprins pe Nino pradă gîndurilor, în ajunul revanșei lui cu Griffith. Să fie remușcările pentru timpul irosit?

Nu știu dacă accidentul la nas era chiar atît de grav cum afirmase Nino chiar a doua zi după primul meci, dar clanul lui a reușit să amîne data întîlnirii pentru 29 septembrie. Mi se pare însă foarte judicioasă amînarea avînd în vedere faptul că, în iulie, căldura toridă topește asfaltul trotuarelor newyorkeze, iar lumea preferă plaja „furnicarului" de la Coney Island.

Dar cum s-a pregătit italianul pentru acel meci? A respectat un regim sever de viață ca înainte de prima întîlnire? Se concentrase îndeajuns pentru o încercare atît de importantă? Și mai ales, în anturajul lui mai domnea climatul ideal din aprilie?

Întrebări multe și răspunsuri ușoare pentru unele dintre ele. Mai întîi, Nino n-a mai dus o viață exemplară între prima și a doua întîlnire. Poate că vina nu era numai a lui. Întreaga Italie îl solicita; orașe, sate, cluburi îl rugau să le onoreze cu prezența lui. Și, astfel, Benvenuti și-a pierdut timpul cutreierînd peninsula de la un cap la altul, pentru a răspunde unei avalanșe de invitații care-i soseau din toate părțile. În al doilea rînd: ca o consecință imediată, concentrarea în pregătire — ce ar fi trebuit să preocupe un boxer luni în șir înaintea unui meci de o asemenea importanță — a slăbit de tot sau aproape de tot. Și în al treilea rînd: în clanul pugilistului triestin situația se schimbase mult. Legătura Benvenuti — Amaduzzi — Golinelli nu mai era atît de puternică cum fusese înainte, probabil și pentru faptul că Golinelli, conștient de seriozitatea celui de al doilea test în fața americanului, — la fel de important ca și primul — dezaprobase deschis modul în care Benvenuti se comporta după victoria de la 17 aprilie.

În plus, se știa că Griffith, pregătindu-se cu o ambiție, cum nu mai făcuse niciodată în întreaga sa carieră, va intra în ring într-o formă excelentă, cu o imensă dorință de a se revanșa, susținut și de vreo zece mii de negri, care făgăduiseră să fie prezenți la meci.

Nu cred că Benvenuti s-a prezentat la 29 septembrie, pe ringul de la Madison, îngîmfat și sigur de victorie; aș comite o greșeală față de un om care își dovedise, de multe ori, inteligența și pe ring și în viață. Desigur, pregătirea n-a fost la fel de meticuloasă ca înaintea primei întîlniri iar divergențele apărute între unele puncte de vedere ale lui Nino și cele ale lui Golinelli, ca și neînțelegerea dintre acesta din urmă și Amaduzzi trebuie să fi cîntărit greu și ele. Cert este că în al dolea meci, Benvenuti a restituit boxerului din Insulele Virgine sceptrul pe care i-l smulsese în triumfala și neuitata seară de 17 aprilie.

Cinci luni de domnie, apoi prăbușirea! Mijlociul nr. 1 al lumii era din nou acest flăcău negru din Harlem. Și dacă la 17 aprilie „Mica Italie" a fost cea care s-a dezlănțuit pe străzi, la 29 septembrie a venit rîndul Harlemului să aprindă entuziasmul pe care poate numai newyorkezii de culoare știu să-l facă să explodeze într-un mod așa de pitoresc.

S-a sfîrșit cu triestinul? Adversarii săi din Italia au ridicat din nou capetele; trompetele pesimiștilor au prins să răsune. Benvenuti a știut, însă, să tacă și să închidă în sine orgoliul său rănit.

Cei doi adversari urmau să se întîlnească, deci, pentru a treia oară, într-un meci decisiv...

„Dacă vrei să faci o bună impresie", îmi spunea Amaduzzi în ajunul celei de a treia întîlniri Benvenuti-Griffith, „scrie că Nino va recuceri titlul de campion mondial". Așa mi-a spus managerul în pragul unei întîlniri la care triestinul venea dintr-un cerc îmbîcsit de discuții fulminante.

Am amintit, aici, de criticile aduse lui Nino dar trebuie totodată să recunoaștem meritul pugilistului italian de a fi „simțit" dificila încercare ce-l aștepta. Benvenuti nu a ratat niciodată marile întîlniri pentru că le-a privit cu seriozitate: titlul de campion al Italiei, cel european și cel olimpic — ca amator, titlurile italian, european și, în sfîrșit, mondial la categoria mijlocie-junior, apoi la mijlocie — ca profesionist, l-au găsit totdeauna pregătit, într-o condiție fizică excelentă. O singură dată — în al doilea meci cu Griffith — el nu a apreciat cu toată seriozitatea șansele adversarului său care i-a dat o replică excepțional de dîrză. Verdictul i-a fost, așadar, favorabil nord-americanului. Dar aceasta a constituit și o lecției teribilă pentru italian...

Cesare TRENTINI

(Va urma)